

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: SKIBSROTTER

Citation: Drachmann, Holger: "SKIBSROTTER", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 324. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-workid83016/facsimile.pdf>
(tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Men er I endnu ej af Brystsukker ked,
 Og kan I ej Rugbrød lide.
 Nuvel! lad os skilles i Mindelighed,
 Kære Venner, gaa blot til Side.

Jeg er for undselig, tro kun mit Ord,
 Jeg skammer mig ved at bevære
 Mit Publikum her ved Lyrikens Bord
 Bestandig med: Hjerte og Smerte.
 Der er dog vel ogsaa en anden Mad,
 Men, kan I den ikke lide,
 Nuvel, hver sin Lyst; jeg er lige glad;
 Kære Venner, gaa blot til Side.

Jeg gaar nu min Gang, og spiser min Mad
 Og fløjter saa smaat paa en Vise,
 Og ser hvordan Publikum spreder sig ad
 For andre at søge og prise. —
 Og er der saa bleven en lille Kreds
 Tilbage, paa hvem jeg kan lide,
 Saa bukker jeg høfligt og siger tilfreds:
 Kære Venner; kom lidt her til Side.

Kom lidt her til Side, og hør paa min Sang.
 I en Krog kan vel Tonerne klinge
 Saa fuldt og saa fast, af saa ærlig en Trang
 Som nogen, man Hyldest vil bringe.
 Og Trangen er ærlig, fra Hjertet den gaar,
 Og tør I ej derpaa lide,
 Nuvel! saa er Sangeren dømt, og saa faar,
 Kære Venner, han selv gaa til Side.

 SKIBSROTTER

„I Aberdeen laa vi, Og sejklar var Skuden; Fiks saa' hun ud fra Hælen til Snuden.“	Ingen skulde tro, der Var noget i Vejen.“
„Nydelig pyntet Til Nordse-Legen;	„Der mumledes rigtignok Et og andet Af Folk som saa' hende Ligge paa Vandet.“

„Naa! Folk har nu altid
Saa ondt for Tænder,
Naar det gælder en Skude,
Som ingen kender.“

„Om Flæsket saa hænger dem
Lige for Snuden:
Naar Timen er kommen
Saa gaar de fra Skuden!“

„Og Folk er saa kloge,
Og navnlig Skotterne; —
Men selvsamme Nat gik
Fra Borde Rotterne.“

Saaledes fortalte
Den vejrslagne gamle,
Og gav sig saa til i sin
Lomme at famle.

„Og tre Dage efter,
Da Tiden den led ad
Aften, saa laa vi med
Masterne nedad.“

„Se her, kan De se, dette
Billede viser
Hvordanne „Fortuna“
I Sæen forliser.“ —

„At sligt kunde hænde,
Jeg vilde forsværget;
Til Bunds gik vi alle,
Kun jeg blev bjerget.“

Jeg saa' paa „Fortuna“,
Og tænkte paa Skotter,
Paa Havnen, paa Storm
Og de kloge Rotter.

„De Satans Rotter!
De véd sig at hytte;
De lugter naar Tiden
Er til at flytte.“

Ja, Skibsrotten véd nok
Sin Tid at beramme; —
Der er Rotter i Land,
Som har lært sig det samme.

SONET

(Af „I Storm og Sille“.)

En Mundfuld Luft! Her snøres Struben til;
Kun Smedebælgen aander, Kullet flammer,
Og lyser op den skumle Esses Kammer,
Og viser frem hvad Mørket dække vil.

Nej bort herfra, og nedad Stranden til;
Og har Du slængt din Bluse, Fil og Hammer,
Saa læg til Bunken Armod, Nød og Jammer,
Og glem det alt for Bølgens friske Spil.

Lyt for en Stund til det, som Havet byder,
Fornem den klare, muntre Baadsmandstrille
Saa vel som Havets aivorsfulde Bas.